

næst gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Medansvar for Landbrugslotteriet kan han ikke fralægge sig. Den højtærede Minister sad i Regeringen, da den tidligere Justitsminister ordnede Landbrugslotteriet, og et Medansvar for hele denne Sags Fremkomst paahviler ham ligesom de andre Medlemmer af den Regering, som da sad.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Det var ganske vist ikke korrekt, hvis jeg har sagt, at Landbrugslotteriet er skabt ved Lov, men det er jo skabt i Henhold til Lov og har derfor et Krav paa at respekteres indenfor den Tid, for hvilken den givne Bevilling gælder, altsaa de 20 Aar. Naar det ærede Medlem mener, at jeg som Medlem af det Ministerium, der sad, da Landbrugslotteribevillingen blev given, havde mit Medansvar, maa jeg ganske fralægge mig dette. Jeg anede intet om denne Bevillings Udstedelse, før den var en Kendsgerning, den samme Kendsgerning, som eksisterer nu, og som jeg er bunden til den Gang som nu at respektere.

Brandes: Den Meddelelse, den højtærede Justitsminister gav os, har ikke ringe Interesse. Det viser sig altsaa, at den tidligere Konseilspræsident ikke meddelte Medlemmerne af sin Regering, at noget saadant som Udfærdigelsen af Bevillingen til Landbrugslotteriet vilde ske.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Jeg skal dertil blot bemærke, at hvad den tidligere Konseilspræsident kendte til den Sag, har jo været paa Tale i det andet Ting, det er vel ogsaa dertil, det ærede Medlem støtter sig, men der var i alt Fald jo ikke Tale om nogen Foranstaltning af den Art, som siden blev skabt ved Bevillingen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg vil foreslaa, at dette Forslag henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Løfteeds Afløsning af en højtidelig Forsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2637 ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Madsen-Mygdal: Dette Forslag har jo været til Forhandling her i Tinget nogle Gange tidligere, sidst i Samlingen 1906—07. Det har ogsaa været til Udvalgsbehandling. Da det saaledes er en gammel Bekendt, kan jeg godt forstaa, at ingen i dette Øjeblik har følt Trang til at forlange Ordet. Jeg ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger for mit personlige Vedkommende, ja for Resten ogsaa paa mit Partis Vegne.

Idet jeg anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse eller i alt Fald til velvillig Behandling og velvillig Overvejelse, saa der kan komme et Resultat ud deraf, vil jeg sige, at der i Befolkningen er meget stærk Trang til at faa en Lov som denne vedtaget. Det gør ondt mange Steder, at man med den nuværende Form for Løfteeden ved en Mængde mere eller mindre betydelige Stillinger absolut skal paakalde Guds Navn og hans hellige Ord. Det gør ondt for mange, saare mange, og det var ønskeligt at faa det erstattet med noget andet. Det kan ikke være lysteligt for dem, som ikke videre staa i Forhold til Guds Navn og hans hellige Ord, at de skulle være tvungne til at aflægge en højtidelig Forsikring i den Form, vi alle kende, og det er heller ikke lysteligt for dem, som have Respekt for Guds Navn og hans hellige Ord, at de ligeledes skulle være tvungne til at tage det i Munden ved en hel Del Lejligheder, hvor man helst vilde være fri for det, og hvor man meget godt kunde bruge en alvorlig Forsikring eller alvorlig Erklæring uden at komme ind paa sligt. Jeg vil derfor meget anbefale, at man gaar til at afløse denne Løfteed med en tilsvarende Forsikring paa Ære og Samvittighed, eller hvis man ikke synes om denne Form — jeg synes nu meget godt om den —, at man da i alt Fald overvejer, om der kan findes en anden mere passende Form, saaledes at man undgaar dette, jeg kunde gerne sige forargelige, for ikke at sige noget værre — paa mig virker det i alt Fald meget uhyggeligt —, at man ved en hel Mængde Lej-